

πράς ἀναπείσαι προσέδαι δόξαν. Τὰ δὲ λόγῳ ἔδ' ἄχει τὰ εἰκότος γὰρ ὀπιζώσκοντες, ἐπέχειν, ὡς εἰ καὶ περὶ ἀειθμῆ τῆς ψάμμε μορίων, ἢ ἀσέρων ζήτησις ἀρῆκετο, πρότερον περὶ τὸς τυχαίαι, ἢ ἀρτίος. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτηγε διωρίδω.

§. κ ε'. Ἡμῶν δὲ τῆς μὲν ἐν ταῖς ἀποφαντικαῖς γνώσεσιν ἀρχικῶν ἔσῶν, τῆς δ' ἐξ ἐκείνων ποριζομένων τὸ γνώριμον (§. κ γ'.) ἴτερον καὶ προσωτέρω, καὶ ζητητέον, εἴτις ὄσιν ἀποφανσις, καὶ τῆς ἀρχικῶν αὐτῆς ἀρχικωτάτη, ταυτὸν εἰπεῖν, ἀπασῶν ἀρωτίση. Ἀπταισος μὲν ὡς εἰκὸς καθ' ἑαυτῷ, ἀναπόδεικτος ὄε, καὶ ἀπὸ ἄλλης οἰασῶν ἀνιξάρητος, καὶ τοιαύτη ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀρὸς βῶ, οἶα ἀρὸς λυδίων λίθον πᾶσαν γνώσιν ἀποφαντικῶν, καὶν τε τῆς ἐποπτικῶν ἢ, καὶν τε καὶ τῆς ὑπ' ἐκείναις θεωρηματικῶν, ὁπῶς ποτε περὶ τὸ ἀληθεῖν ἢ ψεύδεσθαι ἔχει δοκιμάζεσθαι. Εἴτα καὶ εἴτις καὶ περὶ τὰ μὴ ἀποδεικτὰ ἐν ἀβεβαιότητι (§. κ δ'.) κωνῶν ὑπεσιν, ὑφ' ἧ ὀδηγμενύοις, εἰ μὴ τέλεον, ὡς ἐνὶ ἔγγισα γὰρ γίνεσθαι συμβαίνει, τῆς καὶ τὰς δόξας ὀρθότητος. Περὶ δὴ τῶν καὶν ταῖς λογικαῖς μεθόδοις, ὡς ἐν τύπῳ ἡμῶν τὰ ὀπιβάλλοσθα εἴρηται. „ Επεὶ „ δὲ ἀρσῆκει τὸν μάλισα γνωρίζοντε περὶ ἕκαστον γῆρος „ ἔχειν λέγειν τὰς βεβαιωτάτας ἀρχὰς τὰ ἀράγματος, ὡ „ ος καὶ τὸν περὶ τῆς ὄντων, ἢ ὄντα, τὰς πάντων βεβαιο „ τάτας, ἀναγκαῖον ἡγάμεσθα καὶν τῶν τῶν περὶ ὀκείνων „ λόγον ἀναλαβεῖν ἀκρεβέστερον.

Θεώρημα Γ'.

§. κ ε'. „ **Ε**στιτις γνώσις ἀποφαντικῆ, ἀρχικωτέρη ἔσῃ „ τῆς ἐποπτικῶν ἀποφανσιῶν.

Ταῖς γὰρ ἐποπτικαῖς πολλαῖς τε ἔσῃαι, καὶ εἶδει ἡρερέσαις, κοινὸν τὸ εἶναι ἀποδεικτικὰς τῆς θεωρηματικῶν. (§. κ γ'.). Τῆτο ὄε ἀρα αὐταῖς ἐσ γῆρι ἀρσῆκει, ἔσ τισα καθόλου λόγος, ὅς κοινῆ πᾶσι, ἀπ γῆρος ἐσθερεῖται. Ὁ ὄε λόγος ἔτος, ἢ μὲσ ἀποφανσιῶν γῆρος, ἀποφαντι

τῆσ

τική γνώσις ὅτιν· ἢ δὲ καθόλου, καὶ ἀρχικώτερος. (β. ιζ΄.)
 Ἄρα ἔστι τις γνώσις ἀποφαιτική ἀρχικωτέρα κτ.

Πόρισμα.

β. κζ΄. **Η** δὲ τοιαύτη ἀπόφανσις, καὶ τῷ ἐν εἶδει ἐποπτικῶν ἀπασῶν, (καίτοι ἔσται τὸ πλεονόν τῆς ἐν αὐταῖς ἐναργείας δείξεως ἄλλως μὴ ὁπιδεῶν) ὅτιν ἀποδεικτική. (β. κγ΄.)

Θεώρημα Δ΄.

β. κή. **Τ**ῶν ἐποπτικῶν ἀπασῶν γνώσεων γνώσις ἀρχική τε καὶ ἀποδεικτική ὅτιν ἢ ἀποφαινομένη τὸ ἐν τῇ τῷ ὑποκειμένῳ ἐναργεῖτε καὶ δίκειναι ἐνοίᾳ περιεχόμενον κατ' ἐκείνην ἐξ ἀνάγκης, καὶ κατηγορεῖσθαι, τὸ δὲ μὴ, ἐχί· ἀλλ' ἀποζόγνυθαι.

Τοιαύτη γὰρ δὴ, ἢ καὶ τῷ κατ' εἶδος ἐποπτικῶν γνώσεως ἔσται, καὶ ταύτας κατασκοπέζουσα καὶ κρατούμενα. (β. κς΄. κζ΄.)

Ἄλλ. ἢ ἀποφαινομένη τὸ ἐν τῇ τῷ ὑποκειμένῳ ἐναργεῖτε καὶ δίκειναι ἐνοίᾳ περιεχόμενον, κτ. πλετεῖ ἐκάτερον.

Α΄. γὰρ, ἢ ὁ ἀνθρώπος ὅτιν λογικός, ἢ ἐκ ἔστι λίθος· καὶ ἢ ὁ κύκλος ὅτιν χῆμα, ἢ ἐχί σφαιρόν. Καὶ ὅσαι τοιαύται, τὸ ἐν τῇ τῷ ὑποκειμένῳ ἐναργεῖτε καὶ δίκειναι ἐνοίᾳ περιεχόμενον κατηγορεῖσθαι, τὸ δὲ μὴ, ἀποζόγνυθαι.

Β΄. Ἐπὶ τῷ ἐντύπῳ ἐπιείμῳ, ἐνὶ λαβεῖν τὴν ἀποδειξίν ὅτι ἀληθεῖς, εἰπόντες, τὸ ἐν τῇ τῷ ὑποκειμένῳ ἐναργεῖτε κτ. ἀληθεῶς κατ' αὐτῆ λέγεται. Ἄλλ. τὸ λογικόν ἐν τῇ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τὸ χῆμα ἐν τῇ τῷ κύκλῳ, καὶ ὅτι τῷ λοιπῶν ὡσαύτως, ἄρα ἀληθεῶς καὶ κατηγορεῖσθαι. Λίθος ὁ ἐν ἀνθρώπῳ ὑδαμῶς ἐννοεῖται, ἐδὲ τὸ σφαιρόν ἐν τῷ κύκλῳ, ἀληθεῶς ἄρα ἀποζόγνυθαι.

Τῶν ἄρα ἐποπτικῶν ἀπασῶν γνώσεων, γνώσις ἀρχική τε, καὶ ἀποδεικτική, κτ. Ο. Ε. Δ.

Σχόλιον.

Δ. κθ'. **Τ**ῶν δε τῶν δικαιωμάτων πρεσβείων ἢ καὶ τὸν Νεώ-
 περον Καρτίσιον ὡς ἀπασῶν ἀρα πρῶτης προβαλλομένη
 ἀρχή, ἀπολαύει, ὑπὲρ τὰς ἐποπτικὰς ἀπάσας τὸ κρά-
 πς ἔχουσα. (Δ. κη.) μᾶλλον δὲ, ἀπὸ αὐτῆς ἐκείνων
 καθόλου τε καὶ ἀορίσως νομιμῶν, τελῶσα. Ἀλλὰ γὰρ ἐπεί-
 τις αὐτῆς ἔχοι εἰκότως διαφυδεῖται, καὶ τίς ὁ λόγος δὲ ὄν,
 τὸ ὅτι τῆς ἐναργεῖτε καὶ ἀκραιφνεῖ παντὸς ἐννοία φελεχόμε-
 τον, αὐτῆς τότε κατηγορητέον. Τῶ δὲ ἔγω πυθομένην ῥάδιον
 ἀπειπῆσαι, ὅτι κατηγορητέον ἀρα ἵνα μὴ ἀντίφασις ἔπι-
 ται, πρὸς τὸ καὶ ἀποφθαλμῆσαι τὸν νόον, καὶ σφόδρα τύ-
 χοι ἐκβιαζόμενος, ἀδύατον, ταύτητοι ὑπὲρ αὐτῶν προσω-
 τέρω νομιμῶν, πρεσβυτάτῳ οἶον, καὶ πρῶτῳ ἀρχῶν,
 καὶ τῶ ὄντι ὑπᾶντι ὑποθετέον σὺν Δεισοτέλει τῶ ἐφε-
 ξῆς.

Θεώρημα Ε'.

Δ. λ'. „ **Α**ρχὴ ἀπασῶν πρῶτης ὅσιν ἢ ἀποφαινομένη,
 „ τὸ αὐτὸ ὑπάρχειν, καὶ μὴ ὑπάρχειν ἀδύατον.
 Πᾶσα γὰρ ἀποφαντικὴ γνώσις ἢτοι ὄντι κατηγορεῖ, ἢτι
 μὴ ὄν. Καὶ εἴτε ἐκείνη ὡς ἐστίν, εἴθ' ὡς μὴ ἐστίν, μὴ
 ὄζον τὸ ὄν, καὶ τὸ μὴ ὄν ἅμα. ἔθ' ὡς ἐστίν, καὶ μὴ ἅ-
 μα. ἔθ' ὡς τιναντία. (ἔθ' τὴν ἀρχῶν, ὡς ἀληθῆ μὴ ὑπο-
 τιθέμεν, πρῶτῳ δὲ δείκνυμεν.) Ἀλλ' εἰ μὴ τὸ ὄν, ὡς
 μὴ ἐστίν ἐνεῖναι ἔθ' τῆς κατηγορίας ἀποφαίνοιτο, καὶ τὸ
 μὴ ὄν, ὡς ἐστίν, συναΐει μὴ καὶ τὸ αὐτὸ τὸ ὄν καὶ μὴ
 ὄν, ὡς ἐκείνως, ταυτίσει δὲ ἅμα τὸ μὴ ὄν καὶ τὸ ὄν, ὡς
 γε ἔτι. (ὄζ' ὑποθέσεως) ταῦτα δὲ ἀδύατα. (ἔθ' τὴν
 ἀρχῶν.) Πᾶσα ἀρα ἀνάγκη ἐνεῖναι μὴ ἀποφαίνεσθαι τὸ
 ὄν, ὡς ἐστίν, μὴ ἐνεῖναι δὲ τὸ μὴ ὄν ὡς ἐστίν. Οἴα-
 δήποτε ἀρα ἀποφαίσει τὸ ἀληθές ἢ ψάδεσθαι ἐκ τῆς λό-
 γος τῆς ἀντιφάσεως προφανῆ ἔχει τὸν ἔλεγχον. Ἀλλ' ὅσοι
 ταῖς ἀποφαινεσίαι ἢ ἀποδείξαι, ἐκείνη τέτων ἔσα ἀρχικὴ
 ὡμο-

ὡμολόγηται. (ς. κγ΄.) Ἡ δ' ἀφ' ἧς ἀπάσαις, καὶ ἀπα-
σῶν. (ς. κεί.) Ἀρχὴ ἄρα ἀπασῶν πρωτίτη, κτ. Ο. Ε. Δ.

" Ἄλλως. Ἀρχὴ ὁμολογημένης τῶν ἄλλων, εἰς ἧν πᾶσαι
ἀνάγονται ὅσαι ἄλλαι, ἢ δὲ εἰς ἑδεμίαν αὐτῆς προτερῆ-
σαν (ς. κί.). Οὕτω δὲ ἔχει ἡ προτεθεῖσα, πάντες γὰρ
ἴσοδεικνωῦτες εἰς ταύτην ἀνάγεσιν ἐχάτῃ δόξαν. Τὰ
μὲν ὅθ' θεωρήματα δείκνυται ἔξ' τῶν ἀξιωμάτων, (ς. κγ΄.)
τὰ δ' ἀξιώματα, ἔξ' τῆς τῷ Νεωτέρῳ καθόλου ἐποπτικῆς
ἕσεως ἀρχῆς. (ς. κή. κθ΄.) Αὕτη δὲ ἔξ' τῆς Ἀεισοπ-
λεῖα φανερόν γάρ ὅτι τὸ εἶναι κοινὸν τινι, τίτῳ καὶ
προσάπτεται, μὴ πεφυκός ἅμα εἶναι καὶ μὴ. Τὸ δὲ μὴ,
καὶ ἀπάγεται, ἐπεὶ ἔδωκατὸν, μὴ ὄν, καὶ εἶναι. (ἔξ' τὴν
ἀρχὴν.) Ἡ δὲ δι' ἄλλης ἐκ' αὐτῶν ἴσοδειχθεῖρη προτέρα,
ἕκην γὰρ ἔξ' θεωρηματικῆς, αὐταὶ γὰρ ἕστεραι, (ς. κγ΄.)
καὶ ἴσοδεικταί. Ἄλλ' ἕδὲ δι' ἐποπτικῆς τινός, ἐκεῖναι ὅθ'
ἴσοδεικταί (ς. κή.) ἧς αὕτη ἀποδεικτικὴ, πρὸ μικρῆς
ἄφθῃ. Ἄρα ἀρχὴ ἀπασῶν πρωτίτη κτ. Ο. Ε. Δ.

Πόρισμα.

ς. λ' α΄. **Ε**πεὶ δὲ φύσει εἶναι ἀρχὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιο-
μάτων αὕτη πάντων ἡ προτεθεῖσα. (1) (ς. λ' α΄.) Καί-
κειπέριον ἡμῖν ἄρα ἀφ' ὧν ἐποκείσεται ἡ αὐτὴ, καὶ γνώ-
μων ἀκευβῆς ἀληθείας, καὶ βάσανος δοκιματικῆς ἀπάσης ἀ-
πταίσεως γνώσεως. (ς. κεί.)

Σχόλιον Α΄.

ς. λβ΄. **Π**ερισπαστός, εἰπέριτος ἄλλως, ἢ τῷ Κεῖριε
θήρα, τοῖς ὅθ' οἰασθῆποτε αἰρέσεως πεφιλοσοφικόσιν ἐγρή-
πο. Ἡ δ' ἐπιτυχία ἔπω καὶ νυῦ τοῖς πᾶσιν ὁμολογος, ἄλ-
λα

(1) Ἄεις. Μισφ. γ΄.

λα ἄλλο τι προχειρισάμεθα. Οἱ μὲν ἔν περὶ τὸν Πλάτων
να, τότε κείνον, καὶ τὸ κεινόμενον, καὶ τὴν κείσιν πάνυ
καλῶς ἔλακύνειν εἰδότες· καὶ τὸ μὲν κείνον Κειπέριον κοι-
νώως ὀνομάζοντες, Κειπέριον δὲ τὸ κυρίως τὴν Κείσιν. Εἰ-
τ' ἐκεῖνο εἰς Κειτὴν τὸν μὲν εἰς ἔ, ὅς ὁ νῆς ἔστιν ὁ φιλό-
σοφος, τὸν δὲ δι' ἔ, ὅς ὁ φυσικός ἔστιν αὐτοῖς λόγος, τὸ
Κειτικόν (κατ' αὐτὴν εἰπεῖν) ὄργανον ὑποδιαίρωντες, τὸν
μὲν περὶ τὰ νοητὰ τὸν ἐπιστημονικόν τε καὶ βέβαιον, ἔ νόη-
σις ἀρχή· τὸν δὲ περὶ τὰ αἰδητὰ, τὸν δοξαστικόν τε καὶ πι-
θανόν, ἔ ἀρχὴ αἰδησις, ἔδεν πλέον περὶ τὰ κυρίως ὀ-
μολογητέον Κειπέριον εἰπεῖν, ἔδεν τὰ περὶ τῆς ζητημένης
Κείσεως, τίς ἀρα καὶ εἴη, ἀκρεβῶσαι ἠξίωσαν. (1) Τοῖς
δὲ Ἐπικυρείοις εἰς ἑῖα τὰ Κειπέρια ἐπληθύνετο, καὶ τὴν
ἁφορὰν τῶν περὶ ἄ ἢ Κείσις. (2) Καὶ γάρ τοι τὸ μὲν
τῶν ἐνύλων ἀντιληπτικόν αὐτοῖς ὑπετίθετο, ἢ αἰδησις.
Τὸ δὲ τῶν νοητῶν ἢ δι' αἰδησιῶν προκατάληψις. Τὸ δὲ
τῶν πρακτέων, ἢ μὴ, ἢ κατ' ἠδονὴν δηλονότι, ἢ ἀηδία
ἡμῖν ἐμποικιμένη πάθησις· ἐπὶ ταῖς τὰς φυσικὰς τῶν ἐν-
νοιῶν, ἢτοι τὰς προλήψεις, οἱ ἐκ τῆς Στωῆς μετεπέμποντο,
καὶ ταύτας οἷον τινα βάσανον ἀληθείας δοκιμαστέον ἡμῖν
προβάλλοντο. „ Ὁ γὰρ λόγος κατ' ὄν προσαγορεύομεθα
„ λογικοὶ ἐκ τῶν προλήψεων συμπληρῶσαι λέγεται, καὶ
„ τὴν πρώτῃν ἐβδομάδα. (3) Ἀμαρτάνεσιν ἔν ἔτοι, ἢ
ὅτι τὰς δυνάμεις, καὶ δι' ὧν κείνειν πεφύκαμεν, ἢ ὅτι τὰς
εἰργείας κοινῇ πάσας, ταυτὴν εἰπεῖν ἄς κείσεις περὶ ἔ-
κασον φέρομεν, ἀντὶ τὰ ζητημένης Κειπέριον ὑποτιθέμενοι,
καὶ τοι ἑκατέρας ἑκάτερον, πῆ μὲν ἀληθείαν, πῆ δὲ καὶ
σφάλματα ἐνδεχομένης, δικαστὴν τὸν αὐτὸν ἡμῖν καθισώ-
σι, καὶ μάρτυρα ἀληθείας ἐχέγγυον, τὸν δικαζόμενον. Πρῶ-
κειτο δὲ ἔ τῆτο εἰπεῖν, τίς ἢ δυνάμεις ἢ νοητέον, ἢ αἰδα-
νόμεθα, ἀλλὰ τίς ποτε ὁ Κανὼν εἴη, ὡ περ' αὐ καὶ τὰς
ἔε νῆ, ἢ αἰδησιῶν γινομένης ἡμῖν γνωστικὰς ἀντιλήψεις,
δίδου-

-
- (1) Ἀλκίνοος Εἰσαγ. τῆς δόγμ. τῆ Πλάτων. Κ. δ'.
(2) Λαέρτιος βιβλ. ι.
(3) Πλάτων. Ἀρισκ. Βιβλ. δ'. Κ. ι α.

ἐξωιδόμενοι, μὴ σφαλοίμεθα. Οἱ δὲ ἐδ' ἀμυδρὸν γυν
 ἡμῖν εἰς ὄδηγίαν τὸν πωινθῆρα ἀνάφαντες, κατέλιπον ἡ-
 μᾶς, οἷς εἰρηνασιν, ἐδὲν ἦτον, ἄτης ἐν λειμῶνι κατὰ σκό-
 τον ἠλάσκοντας. Καὶ ἰὼ ἄρα Ἀριστέλης κἄν τέτοις ἀ-
 παλλάξαι τῆς πωλακίας, τὸν πυρσὸν τῆς ἀντιφάσεως ἀ-
 ραυτος, καὶ ψιδὲς εἶναι καθάπαξ τὸ εἰς ἀντίφασιν εἰ-
 σελαιῶν ἡμᾶς διορυσάμενος, ἐξ' ἑνὶ ἀπασῶν βεβαιότη-
 τῶ ἀρχῶν, τῶ ἀποφανομῆνι, τὸ αὐτὸ ἅμα ὑπάρ-
 χει, καὶ μὴ ὑπάρχειν, ἀδυνάτον. Ἀνθ' ἧς ἔγνω μὲν ὁ
 εἰς τὴν φιλοσοφίαν φηττοῖς καινοτομήσας Καρπίσιος (1)
 ἕτερον ἀντικαθιδρῦσαι ἀρχῶν προτέρων, ὡς ἄετο, τὸ ἐναρ-
 γῆς τῆς ἐννοίας, προμνησάμενος, ἐμὲν ἀλλ' ἐκ ἔχει κα-
 τιχῦσαι ἐν τῷ τῆς τῆ Σταγειρίτη ἀγχινοίας ὁ Γάλλος
 φιλόσοφος· τὸ γὰρ καθόλου ἐκεῖνο ἀξιώσας, ὁ ἄλλος οἷον
 ἡμῖν εἰδείχθη ἀπασῶν τῶ ἐποπτικῶν ἀποφανῶν (δ. κή.
 κθ.), ἐπεὶ συνοῖδε μηδὲ τῶτον ὄρον ἔσεσθαι τῶ πρόσειον
 ἔχον, (τί γὰρ δήποτε τὸ τῆ ἐννοία τῆ ὑποκειμένη
 προσκυνομένη, κατ' αὐτῆ κατηγορητέον;) ἐπ' αὐτῶ τῆ λό-
 γη ἀείδραμε τῶ ἐνάργειαν, τῆ ἐνυποτεθείσῃ σαφεῖ ἐν-
 νοίᾳ, τῶ κατ' αὐτὸν βασιματάτῳ ἀρχῶν κρηπιδώσας.
 Ἀλλ' ἔλαθον ἄρα, ἐκ ἀπόφανσιν ἔπως ἀντὶ κελμεῖα ὑπο-
 βαλλόμενος, τῶ δὲ κείνεσαν δυνάμιν ἐξ' ἑνὶ ἐν αὐτῇ νοε-
 ρῆ φωτὸς ἐπισήσας. Ὁ γὰρ φησὶν, ἀληθῆς εἶναι τὸ ἐναρ-
 γῶς τε καὶ εἰλικρινῶς τῆ ψυχῆ παρυσάμενον, ἐκ ἔξω πᾶν-
 τως τῆ ἀληθῆς ὄν, ἅπαντες αὐ ὁμολογήσειαν, καὶ αὐτοὶ
 τάχα οἱ περὶ Σέξσον, καὶ Πύρρανα· ἐδὲ γὰρ ἔστι τί και-
 νὸν τὸ λεγόμενον, ἀλλ' οἷον φησὶ τις (2) σύμπαντες οἱ ἐξ
 Ἀδάμ ἄχρῃς ἡμῶν κοινῇ φρονῶντες ἐγίνοντο ἀνθρώποι·
 ζητεῖν δὲ περαιτέρω προκειται τῶτων ἐκάτερον. Ἀμέλειται
 Α'. ὅποιον εἶναι λεκτέον, τὸ ἐναργῶς τε καὶ εἰλικρινῶς τῶ
 νῶ παρυσάμενον; Οὐδὲ γὰρ ἄλλῃς ἔχειν δοκεῖ, τὸ φάσκαι
 μηδὲν εἶναι πλέον ἢ τῶ ἐπαποκρίνασθαι, ὡς αὐτὸ τῶτο
 ὄν,

(1) Μελέτ. Ε'. πῆς Α'. ρ. Φιλοσοφ.

(2) Γενεώσ. βιβλ. γ'. Λογικηκετικ. Κ. γ'. δ. γ'.

ὄν, ὃ καθαρῶς παρίσταται. (1) "Ὅσα γὰρ ἐναργέστατα εἰδέναι φασὶ καὶ τοὶ σφαλόμενοι καὶ χαμαρτάνοντες; Β'. δὲ καὶ τί δήποτε τῷ ἔτιω παρειαμύῳ, τὸ τῷ ἀληθεῦς γνώρισμα ἐπιφημισέον; Πρὸς ἄμφω δὲ ἀπαντήσεως ὄρος ἀκευβῆς ὁ τῆς ἀντιφάσεως. Ἐναργέστατα γὰρ παρίσταται λέγουμεν, ὃ νομικῶς ἀντίφασις οὐ παροπιδεῖ· ἢ ὡς περ ἀπὸ τῆς πόδας εἰδύς τὰ τῆς ἀντιφάσεως μὴ ἔτιως ἐνοικικῶ. "Ὁ δὲ καὶ ἀληθεῶς ἔχειν ἐπιϋθρον ἀποφαινόμεθα, τὴν αὐτὴν ὑπεκκλίνοντες ἀποπίαν τὴν ἐκ τῆς ἀντιφάσεως, πρὸς τὴν οἷον πρὸς σκότος περιπίπτου τὸ γνωστικὸν ἀποσβέννεται πῶς καὶ ἐκτυφλεῖται, μηδὲ βραχὺ περαιτέρω χωρεῖν δυναμένον.

Σχόλιον Β'.

δ. λγ'. Γνωρίσματα κατ' Ἀριστοτέλῳ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐπιστημότητα, Α'. ,, τὸ τοιαύτως εἶναι περὶ τὸ ἀδελφῶν-
 ,, ναι ἀδύνατον, γνωριμωτάτῳ γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι τὴν
 ,, τοιαύτῳ. Περὶ γὰρ ἂ μὴ γνωρίζουσιν ἀπατῶνται πάν-
 ,, τες. Β'. καὶ ἀνυπόθετον, τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἔχειν τὸν
 ,, ὅτι ἔν ξυμικῶτα τῶ ὄντων, τῶτο ἔχ ὑπόθεσις. Γ'. καὶ αἰεὶ
 ,, παρῆσαν, καί πῶς συμπεφυκεῖαν τὰ ἔχοντι. "Ὁ γὰρ
 ,, γνωρίζειν ἀναγκαῖον τῷ ὅτι ἔν γνωρίζοντι, καὶ ἔχειν ἔ-
 ,, χοντι ἀναγκαῖον. (2) Ἀπλῆστερον ἔν εἰπεῖν δεῖ τὴν
 ,, τοιαύτην ἀρχὴν ἀδελφῶν εἶναι, ἀδελφῶν, ἀδελφῶν,
 ,, ἐξ αὐτῆς γὰρ καὶ τὸ ἀληθεῦς εἶναι, καὶ τὸ ἀπιστεῖν, καὶ τὸ
 ,, νοεῖν, ἐπὶ ταῖς ἄλλαις γνώσεσι ταῖς μετ' αὐτῶ, ὡς ἐκ
 ,, πηγῆς πρῶτης μετοχετεύεται. Οὐσαν δὲ προδήλως τὴν
 ,, πεθεῖσαν τοῖς εἰρημύοις χαρακτῆρσιν ἐπίσημον, καὶ καὶ τῶ
 ,, δρασυμομύων, καὶ δεικνύειν ἔχ ἦττον, ἢ ἀναίρειν πειρω-
 ,, μύων, εἰδένεσι λόγοις ὁ Σταγειρίτης ἐπανατείνεται, καὶ
 τὰς

(1) Γενικῶς. Μεταφ. μέρ. β'. Αἰτίμ. β'.

(2) Μεταφ. Γ'.

τῆς μὲν ὑποκρίσεως αἰτιᾶται, ὡς ἄρα λέγειν ἐπιχειρῶ-
 ντας παρ' ὁ νοῦσιν· (ἔ γὰρ ἔστιν ἀναγκαῖον, φησὶν, ἄτις
 ,, λέγει, ταῦτα καὶ ὑπολαμβάνειν.) τῆς δὲ ἀπαιδεύσεως·
 ,, ἔστι γὰρ ἀπαιδεύσεια τὸ μὴ γινώσκειν τίνων δεῖ ζητεῖν
 ,, ἀπόδειξιν, καὶ τίνων ἔ δεῖ. Ὅλως μὲν γὰρ ἀπαιτῶν
 ,, ἀδυνάτων ἀποδείξιν εἶναι. Εἰς ἀπειρον γὰρ αὐ βαδίζου,
 ,, ὥστε μηδὲ ἕως εἶναι ἀπόδειξιν. Εἰδὲ τίνων μὴ δεῖ ζη-
 ,, τεῖν ἀποδείξιν, τίνα ἀξιῶσιν εἶναι μᾶλλον ἀρχῶ, καὶ
 ,, αὐ ἔχοισιν εἰπεῖν. Πᾶσι ἄλλα καὶ τοι ἔτω περὶ τῆς
 ἀποφανόμενος, ἐλεγκτικῶς ἀποδείξαι τὸ ἀδυνάτων, τῆς εἰς
 ταυτὸ τῆ εἶναι, καὶ τῆ μὴ εἶναι συνώσεως, δι' ὅλα σχεδὸν
 τῆ Γ' βιβλίῃ ἐπιχειρεῖ. Ἀνακεφαλαιώσεως δ' αὐτίς τὸν ἔ-
 λεγχον εἰς τῆς ἐφεξῆς λόγους ἐπιπρῶν. Α'. Ὑποτιθέμενος
 σημαντικὰ τινῶν εἶναι τὰ ὀνόματα, ἐκ δὲ τῆ σημασιολογίας
 τῶ τῆ ἀνθρώπου ὀνόματι, κατασκευάσας ὅτι ἀναγκαῖον ἔ-
 στι τὸν ἀνθρώπον δίπνυ εἶναι, ἐπιφέρει ὡς ἐκ εὐδέχεται,
 μὴ εἶναι αὐτὸν ζῶον δίπνυ. Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν ἔστι, τὸ δί-
 πνυ· τὸ δὲ ἐκ ἔστι, τὸ μὴ δίπνυ. ,, Οὐκ ἄρα εὐδέχεται
 ,, ἅμα ἀληθεῖς εἶναι τὸ εἰπεῖν, τὸ αὐτὸ ἀνθρώπου εἶναι,
 ,, καὶ μὴ ἀνθρώπου εἶναι. Β'. Διαρρησάμενος τὰ μὲν ἔστιν
 ὁῶς τινῶν κατηγορεῖσθαι, τὰ δὲ καὶ συμβεβηκός, ἐπάγει
 ὅτι τοῖς ἀναιρέσι τῶ τεθεῖσων ἀρχῶ ἀνάγκη πάντα λέ-
 γειν καὶ συμβεβηκός· κἀντεῦθεν τὸ ἀποπῶταιον, ὡς ἀνάγ-
 ,, κη ἄρα εἰς ἀπειρον ἰσῆαι. Γ'. Ὅτι εἰ ἀληθεῖς αἱ ἀντι-
 φάσεις ἅμα καὶ τῆ αὐτῆ, δῆλον ὡς ἅπαντα ἔσαι εὐ. Ἐσαι
 ,, ἄρα τὸ αὐτὸ ὁμῶ καὶ τελήρης, καὶ τοῖχος, καὶ ἀνθρώ-
 ,, πος, κτ. Καὶ γίνεται δὴ τὸ τῆ Ἀναξαγόρα ,, ὁμῶ πάντα
 ,, χήματα. Δ'. Πρὸ τῶ ἄλλων καὶ ταῦτα συνάγει, ὅτι πάν-
 ,, τες αὐ ἔπως ἀληθεύουσιν, καὶ πάντες αὐ ψεύδονται, καὶ αὐ-
 ,, τὸς αὐτὸν ὁμολογεῖ ψεύδεσθαι. Καὶ ὅτι ὁ ἔτω φρονῶν
 ἔδεν λέγει· ἔτε γὰρ ἔπως, ἔτε ἐχ ἔπως λέγει· ἀλλ' ἔτω
 ,, τε καὶ ἐχ ἔπως. Ε'. Εἰσβάλλει ὅτι ἅπαντες ἄρα καὶ ψεύ-
 δονται καὶ ἀληθεύουσιν. Διὸ καὶ ἔτε φθέγγεσθαι ἔτε εἰπεῖν
 ,, τῶ ποιῶν ἔστιν· ἅμα γὰρ ταυτὰ τε καὶ ἔ ταυτὰ λέγει.
 ,, Εἰ δὲ μηδὲν ὑπολαμβάνει, ἀλλ' ὁμοίως οἴεται, καὶ ἐκ
 ,, οἴεται, τί αὐ διαφερόντως ἔχει τῶ πεφυκότων; Σ'. Ολί-
 βει καὶ ἀγχειπῶς τὸν ἐχόμενον τῆς ἀντιφάσεως, ἀποδει-

κνὺς ἐθελοφροδῶντα, καὶ μὴ σύμφωνον τῷ φρονήματι τῷ
 πράξιν παρεχόμενον. „ Διὰ τὸ δὲ, φησὶ, βαδίζει Μεγάρα.
 „ δε; ἀλλ' ἔχ' ἡσυχάζει οἰόμενος βαδίζειν; Οὐδ' εὐθέως
 „ ἑωθεὶν πορεύεται εἰς φρέαρ, ἢ εἰς φάραγγα ἐὰν τύχη,
 „ ἀλλὰ φαίνεται δολαβόμενος, ὡς ἔχ' ὁμοίως οἰόμενος μὴ
 „ ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἐμπροσθεῖν, καὶ ἀγαθόν; δῆλον ἄρα ὅτι
 „ τὸ μὲν βέλτιον ὑπολαμβάνει, τὸ δὲ ἔβέλτιον. Ζ'. Ἐκ
 „ τῶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἶναι ἐν τοῖς ἕσσι, καὶ ψεύδος ψεύ-
 „ δος τὸ μὲν μείζον, τὸ δ' ἔλαττον, (ἔ γάρ ὁμοίως φησὶ
 „ διέφασαι ὁ τὰ τέτταρα, πέντε εἶναι οἰόμενος, καὶ ὁ χί-
 „ λια. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἥττον ψεύδόμενος, μᾶλλον ἀληθεύει.)
 „ εὐτεῦθευ ὑπερέχει. „ εἰ ἔν τὸ μᾶλλον, ἐγγύτερον, εἴηγε
 „ αὐτὶ ἀληθές, ἔ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές. Ἀλλὰ δὲ
 „ ταῦτα, καί τοι ἐκ τῶ πολλῶν ἔ συμπλέκει τὸν ἔλεγχον ὁ
 „ Φιλόσοφος, ὀλίγα ἱκανὰ ὥστε ἐκείνων δεῖξαι τῷ νοῦν.
 „ Εἰ γὰρ, ὡς αὐτὸς παραινεί, πρὸς τὰς ἀναιρῶντας τὰς ἀρ-
 „ χὰς λόγος εἴδεις, πρὸς γε τὰς μὴ ἀποδεχομένους τῶ ἀρχῶν
 „ τῷ πρωτίστῳ, καὶ οἱ ἐπικνεχθέντες λόγοι, πάνυ εἰσὶ πολ-
 „ λοί. Ἀρκέσει γὰρ (καὶ μὴδὲ τίς εἶπη) εἰς πίσιν τῷ
 „ ἐκείνης τὸ νοερόν φῶς, ᾧ φύσει καταυγαζόμεθα. Οὐδὲν
 „ γὰρ ἔπως ἐναργὲς ἔστι, καὶ τῶ κοιῶν ἐχόμενον ἐννοιοῦν,
 „ ὡς τὸ εἶτι μὴ ἐμφυχον ἔστιν, ἐκεῖνο ἄψυχον εἶναι, φησὶ-
 „ πτε Πλάταρχος. (1) Ἀλλ' ἄγε δὴ ἔν, δόκημα νυκτερωπὸν
 „ ἐνύχων σοφιστῶν ὑπάρ ἐλέγχειν ἐάσαντες, τὰ προσεχῶς
 „ ἐκ τῶ πρωτίστῃ ἀξιώματος ὑπερέχοντα πορισμάτια ταῦτα
 „ σὺ Δεισοτέλει ὑποσυνάφοντα.

Πόρισμα Α'.

§. λδ. „ **Ε**πεὶ δ' ἀδύνατον τῷ ἀτίφασιν ἀληθεύειν
 „ ἅμα καὶ τῶ αὐτῶ (§. λγ'.) φανερόν ὅτι ἐδὲ τ' ἀναντία
 „ ἅμα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ αὐτῶ (2). τῶν μὲν γὰρ
 „ ἔναν-

(1) Περὶ Στωϊκ. ἐναντιωμ.

(2) Α' εις. Αὐτόδι.

„ εἰς αὐτίαν θάπερον εἴρησις ὅτι ἐκ ἡττον. Οὐσίας δὲ
 „ εἴρησις, ἀπέφασις ὅτι ἀπίτινος ἀεισμένε γένε. Τὸ
 γὰρ θάπερον τῶν εἰς αὐτίαν εἰ μεδέξει ὄν, οἷον θερμότη-
 τος, ἀμοιρῆσαν τῷ ἀντικειμένε εἴδω, φέρειπειν τῆς φύ-
 σεως τῆς ψυχρότης, τῷ ἀεισμένε τῶν ψυχρῶν γένε ταύ-
 τη ἐκπέπτωκεν, ὡς εἶναι λέγειν ἀληθῶντα ὅτι ἐκ ἔστι
 ψυχρὸν, ἦγε θερμὸν. Καὶ ψυχρὸν δὲ, ἅμα ὑπάρχοντος
 τῷ αὐτῷ τῷ εἰς αὐτίαν. „ Εἰ ἐν ἀδιωάτων ἅμα καταφαναι, ἢ
 „ ἀποφαῖναι ἀληθῶς, ἀδιωάτων ἢ τ' αὐαντία ὑπάρχειν ἅ-
 „ μα. Ἀλλ' ἢ πῆ ἀμφω (ἐκ ἑαυ ἢ δυνάμει ἀμφότερα.
 ψυχρὸν γὰρ τῶν τῷ Ἀκυνάτω τῷτο γε. (1) ἐ ἦδὲ τὰ δυνά-
 μει ὑπάρχει.) τῷτο δὲ ἔστι καὶ μέρος, ἢ πρὸς ἄλλο καὶ
 ἄλλο. Ἡ θάπερον μὲν πῆ, θάπερον δὲ ἀπλῶς, (ἐκί τὸ
 μὲν ὄν δυνάμει, τὸ δ' ἐνεργεία ἢπερ Ἀκυνάτης ὑπέλα-
 βεν. (2)) τῷ μὲν ἐν μέρει, τῷ δὲ παρ' ἐκεῖνο δι' ὅλου ὑ-
 πάρχοντος.

Πόημα Β΄.

ς. λβ. „ **Α**λλὰ μὲν εἰδὲ μεταξὺ ἀντιφάσεως εὐδέχεται.
 „ εἶναι ἐθόν. Ἀλλ' ἀνάγκη ἢ φαναι, ἢ ἀποφαῖναι εἰ κα-
 „ θ' εὐδὸς ὅτι ἐν. (3) ῥάδιον δὲ καὶ τῷτο ἐκ τῆς Α΄ ἀρχῆς
 εἰσβαλεῖν, περὶ τὸν ἠγασμένους δὲ πλειόνων καὶ τῷτα συ-
 ἄριστοτέλει περαίνειν τὸν ἔλεγχον. Ἡτοι γὰρ ἔσαι τί με-
 ταξὺ τῆς ἀντιφάσεως, οἷον εἰπεῖν μίξει· ἢ μηδέπερον, οἷον
 αὐτ' εἰποιμῶν κατ' ἀποβολῶν τῶν ἀκρων εἰπόντες. Ἀλλ' εἰ
 μὲν ἐκεῖνο, ἔσαι ἄρα καὶ ἐκ ἔσαι τὸ αὐτὸ ἅμα. Εἰ δὲ
 τῷτο εἰδ' ἔσαι δὴ, εἰδ' ἐκ ἔσαι· ἐκάπερον δὲ ἀδιωάτως ἔχει.
 (ς. λγ.) Ἄρα κτ.

Σχό-

(1) Ἀκιν. Μεταφ. γ'. Ἀναγλ. ιε.

(2) Ἀυτ. Αὐτέστι. (3) Ἀεισ. Μεταφ. γ'.

Σχόλιον.

δ. λς'. **Ρ**ᾶσα ἔν οἱ τῷ λόγῳ τῷ δε τῆς αἰτιφάσεως χη-
 θαι εἰδότες τῆς τῷ ἀληθῆς καταφραστικῆς ὁπιομίζειν
 διωήσονται. Οἷον ἠξίωται τὸν Σωκράτην ἀφρωπον εἶναι.
 Ὁ δὲ τις ὑπὸ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν φραγαλίδων κενὴ δό-
 ξαν οἰόμενος συμπορίζεται, τὸν Σωκράτην ἀφρωπον μὴ
 εἶναι ἡμῖν ἀπλύτικον. Ἐχοις αὖ ἔν παρ' αὐτῶ τῆς ἀπορίας
 λαβεῖν τὸν ἔλεγχον. Ἐσαι γὰρ ἀφρωπος, ὅτι φρότερον
 (δ. ιζ'), κὲ ἔκ ἀφρωπος, ὅτι δὴ τῶν δοκεῖ. Τὸ αὐ-
 τὸ δηλονότι ὑπάρχον, κὲ μὴ ὑπέρχον. Ἀλλὰ κὲ ἔκ φαι-
 ρε μέρους, καὶ γὰρ εἰ μὴ ἀφρωπος ὁ Σωκράτης, τὸ ἀπο-
 μόν, ἔδ' ἀτομον. Καὶ εἰς τὰναντία αὐθις σοι φημιέσεται
 ὁ φηναῖος. Μὴ ἐνδιδὸς δὲ τὸ φηάπασ τῷ ἐπέρφ μορίφ ὅ-
 τι Σωκράτης ἀφρωπος, ὑποδέξεται τὸ ὅλον, τὸν Σωκρά-
 τῶν, αὐτὸ τῷ μέρους τῷ ἀφρωπον, καὶ ὅλον ἔξει τὸ αὐτὸ,
 καὶ μὴ. Ὁμοίως δὲ, καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον ὁ ἀφρωπος, ἔδδ
 τὸ μέρος. Εἰ μὴ γὰρ, ἦρθη τὸ ὅλον, καὶ ἔκ ἦρθη μέρος
 ὑπολειφθέντος. Καὶ δὴ κατ' αὐτῶ, καὶ ἀπελείφθη τὸ μέ-
 ρος, ὅτι Σωκράτης, καὶ ἔκ ἀπελείφθη. Τῷ γὰρ ὅλφ συ-
 ναηρέθη. Παραπλησίως ὅτι τὸν ἀφρωπον μὴ εἶναι ἀλο-
 γον ἔ δοκεῖ, ἀφωποῖσομῶν τὸ εἶναι ἀλογον· κὲ δι' ἑκατί-
 ρε εἰς αἰτίφασιν συνώσομῶν, ἀφρωπον εἶναι κατ' αὐτὸ ἐ-
 πιφέροντες τὸ ὑποτιθέμενον, κὲ μὴ, ἄπ δὴ μὴ τὸ συστα-
 τικόν, φῶπερ αὖ ἀφρωπος εἶν, ἦτοι τὸν λόγον φροσειπαγό-
 μενον. Καὶ ἀλογον ἐπέιτοι δοκεῖ, καὶ ἔκ ἀλογον· λογικόν
 γὰρ, τὸ συμπληρωτικὸν κικτημῶν τῆς αἰφρώπυ φύσεως
 τῆς λόγφ συγκροτημῆς. Καὶ τὰ μᾶλλον δὲ καθόλου τῷ
 ἀξιομάτων δῶ ταύτης ὁμοίως κρατῶνται τῆς ἀρχῆς· οἷον
 τὸ ὅλον εἶναι μείζον τῷ μέρους πᾶσα ἀνάγκη ὁμολογῆσαι,
 εἰ μὴ μέλλοιμῶν ὅλον τὸ αὐτὸ ὑπολαμβάνειν κὲ μὴ, ἢ μέ-
 ρος τὸ αὐτὸ κὲ μὴ. Καὶ τὰ ἴσα τῷ ἴσφ κὲ ἀλλήλοικ ἴσα
 εἶναι, εἰ μὴ σύμμετρα δεήσοι νομίζειν τ' αὐτῶ, καὶ ἀσυμ-
 μέτρως ἔχειν ἀλλήλοικ φῶβαλλόμενα. Καὶ τὰ δις ὅνα
 πῆσαρα εἶναι, ἵνα μὴ πῆράκικ ἐπ' αὐτῷ τῆς μοναδικ ληφ-
 θείσης, ἄμα ληφθῆ ὅτι κὲ ἔχι πῆράκικ. Ἀλλὰ κὲ ὅτι τῷ
 συλ.

συλλογισμῶν, τῆς ἀπὸς κανόνα, καὶ χήματι, καὶ ῥόπῳ ἢ
 κειβωμῶν, τὰς δόξας μὴ τὰ περὶ τὰ, ὅτι δὲ τῆς συμ-
 βαίνοσι ἐπέχοντας, τῆ εἰς ἀδύατον ἀπαγωγῆ χησάμε-
 νοι, εἰς τὴν αὐτῶν ἀτίφασιν περιεῖται, ἐν τοῖς Διαλεκτι-
 κοῖς (1) παιδολόμεθα, κατωῦθεν δοκῶμεν ἀπαραμῆτως ἢ
 μὴν ἔχειν τὸ πρὶν συναφθῆναι. Ὡς ἐπίσης ὁμοίως ἐπι-
 λειπέται (2) ὡς ἢ φύσει ὄσιν ἀρχὴ καὶ τῆς ἄλλων ἀξίω-
 ῆ μάτων αὐτῶν πάντων ἢ ἀποφθῆσα. Καὶ μὲν αὖ ἐκείνῳ
 εἰσαίρειν ἔχοις τῶν Καρπισιῶν. (β. κθ'.) Καὶ γὰρ
 εἰς ταύτας ἐκείνῳ εἰς κατασκάσαι, ἢ τὸ ἀνάπαλι.
 Ὅμοιως γὰρ ἀποφασκόμεναι τις κατηγορητικὸν εἶναι τὸ ὑποκειμέ-
 νον, τὸ ἐν ἐκείνῳ ἐσαργῶς διαρῶμεν, καὶ μὴ λεγόμεν ἀπο-
 σείσαι, ὅτι σαφῶς ἀποσείσαι ὑπὸ τῆς ἐσαργῆς τῶ λό-
 γῳ οὐκ εἶναι, ἢ ὑπερὸς τὸν ἕως ἀφραϊότητα εἶναι τῆς
 κειπέται τῆς εἰς ἀτίφασιας. Τὸ γὰρ αὐτὸ εἶναι τῆς καὶ
 μὴ εἶναι ἀδύατον. Ἀλλὰ μὲν ὁ μὴ κατηγορῶν τὸ ἐσαργῶς
 τῆς ἀποσείσαι ὑπὸ μὲν, εἶναι τῆς οὐκ εἶναι, ἢ ἀποσείσαι ἐπι-
 καὶ μὴ εἶναι, ἀπὸ δὲ μὴ ἀποσείσαι ὁμολογῆσαι ἀποχόμενος· ὁ
 ἀρῶν ἐσαργῶς ἐσαργῶν εἶναι, καὶ τῆ αὐτῶν πρὸς αὐτὸ μὴ
 κατηγορῶν, εἰς ἀδύατον κατὰ τὸ αὐτὸ ἀτίφασιας.
 (β. λ'.) Ἀλλὰ γὰρ δὲ μὲν εἶναι καὶ τῆς, τὸν συναφθῆναι
 εἰς ταύτας τὸ εἶναι καὶ μὴ ἀποχόμενος, μὲν ἀδύατος εἶ-
 χαι τὸ πρὶν ἀποφασκόμεναι. Παρέτω δὲ ἀρα ὁμοίως καὶ
 Καρπίσις ἐπιπέται αὐτῶν τὸ ἀξίωμα. Τίς ἀρα εἶναι ἢ
 διαμαρτῆ ἀποφασκόμεναι; ἢ Παρὸ ὅτι ὅτι εἰς τῆς ἐσαργῆς καὶ σα-
 ῆ εἰς τῆς ἐσαργῆς ἐσαργῆται ἀποχόμενος, καὶ εἰς ἀνά-
 ῆ γὰρ ἐκείνῳ ἀποφασκόμεναι. Ἀλλὰ μὲν ἐν τῆς ἐσαργῆς καὶ
 σαργῆς εἰς τῆς εἶναι ὅμοιως καὶ μὴ εἶναι, ἐσαργῆται πε-
 ριχόμενος τὸ ἀδύατον. Ἀρα καὶ. Καὶ μὲν ὑπὸς τῆς ἀ-
 φῆς γιγνόμενος ἀποφασκόμεναι, εἶναι, εἰς πρὶν ἀτίφασιας ἐλα-
 σαι πρὸς, ὡς ἐσαργῆς εἶναι ὁ, σαργῆς ἀποφασκόμεναι τῆς καὶ τὸ
 αὐτῶν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἢ ὅμοιως τῆς ἀδύατος τῆς· ὅμοιως
 γὰρ αὖ τῆς ἀδύατος εἶναι (3) πρὶν ἀποφασκόμεναι ἐσαρ-
 γῆς,

•

(1) ὁμοίως (2) ὁμοίως (3) ὁμοίως

E.Γ.Δ της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

γείας, ὡς καὶ αὐταὶ εἰκότως τοῖς ἀδυνάτοις συγκαταλέ-
 γονται. Οὐ γὰρ ἔστι λέγειν ὅτι δι' αὐτὸ ἀδυνάτω ἕσης τῆς
 ἐννοίας κατηγορεῖται καὶ τὸ ἀδυνάτον. Ἔδει γὰρ, εἴπερ,
 ἄρα μετασκέδασαι καὶ τὸ φίλτατον τῶν ἀξιωμαίων, εἰς τὸ
 τὸ ἀδυνάτον νοηθῆναι, ἔστιν ἀδυνάτον, ὅπως προσληφθῆ-
 τος τῆ, τὸ εἶναι ἅμα τὸ αὐτὸ καὶ μὴ εἶναι ἀδυνάτον νοηθῆ-
 ναι ὀρθῶς ἐπαχθεῖν, τὸ ἄρα εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἀδυνάτον.
 Ἀλλὰ πρὸς γε τῷ ἑπεροῖον εἶναι τὸ τοιαῦτο τῆ προχειροδύ-
 τος αὐτῷ ἀξιώματος, τίς ἔξωρα ὅτι καὶ τῆτο εἰς τὴν ἀρ-
 χιωτάτῳ ἐκείνῳ ἀναγαγεῖν ἔξισαι τοῖς μὴ δεχομένοις; εἰ
 γὰρ μὴ ἀδυνάτον, δυνατὸν δηλονότι. Καὶ δὴ (ἐννοίας ἐν-
 νοίαν μηδαμῶς ἀναίρεσης) καὶ νοητὸν, τὸ (καὶ τῷ ὑπόθε-
 σιν) νοηθῆναι ἀδυνάτον. Ἐφ' οἷς ἐδ' ἐκεῖνο παρόλθοιμι
 αὐ, ὡς τὸ τῆ Γάλλῃ Κελπίειον, ἐμοὶ καὶ μάλλον ἀθύνες ὄν
 πεφάραι, ἄπε μὴ μόνον εἰς κατασκέδῳ τῆ Ἀριστοτελεῖς
 ἐκείνῳ μηδὲ συμβαλλόμενον, τῆ μηδὲ χηζόντος, ἢ ἔλας
 ὑφισαμῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τῷ τῶ πλειόνων δεῖξιν ἀσιωπε-
 λές ὄν, καὶ ἀπρόσφορον. Ἔσω γὰρ εἴτι ἐναργείας ἐμφασιν
 φέρει, ἀληθείας ἐχόμενον καὶ κατηγορεῖσθαι ἀκινδοιάσως ἔξ
 τῆτο τῆ κύκλις τὸ περιφερές, καὶ τῆ ἔριγώνῃ τὸ τρίπλευρον.
 Πότερον ἄρα ἔπεισι τῶ αὐτῷ κατηγορῆσαι καὶ τ' ἀνωτία, ἢ
 ἕτερα; οἷον τῆ μὲν, τὸ μὴ περιφερές, ἢ τεύθυραμνον,
 τῆ δέ, τὸ μὴ τρίπλευρον, ἢ τὸ τετράπλευρον; Εἰ δ' ἔχι;
 Τίς ὁ λόγος, δι' ὃν ταῦτα ἰσοδόμενα ἡμῖν φαραθήσεται;
 Ἄρ' ὅτι τῆ ἐναργεία τῆ ὑποκειμένης ὑδαμῶς ἐμφαίνεται, ἐ-
 δ' ἐνεπαυγάζει καθαρῶς ἐνοσημῶς συσσηνομήμα; Ἀλλ' ἔ-
 τω καὶ δούτερῃ ἡμῖν κειμεῖς δεήσει ὅπῃ τῶ ἀποφάσεων τῆ
 ἀποφαινομήμα, πάνθ' ὅσα τῶ ἐναργῶς νοηθῆναι ὑδαμῶς
 ἐμφαίνεται, ἀπάγειν δεῖν τῆ αὐτῆ ὡς ὄντα ἀλλότεια. Τίς
 δέ τῆ λόγος τῆτε γένοιτ' αὐ μάρτυς ἐχέγγυος; πολλὰ γὰρ
 οἶμαι πλείω τῶ ἀληθῶν ἠγρόνται, καὶ πῆλε μάλ' ἤχι βύ-
 θισον ὑπὸ χθονός ἐστὶ βέρεθρον, ἄττα εἰς φῶς ἀνιμῆσα-
 δαι, μὴ ὅτι γε ἡ Δημοκείτῃ, ἀλλ' ἐδ' αὐ ἄλλῃ ἕτινος ἢ
 ἰμονία ἔξίκοιτο, καὶ δέος ἔπεισιν ἔ μικρόν, μὴ πάντα ἀρ-
 δῶ, ὅσατε θεῖα περιεπαπῆ, ὅσατ' ἀνθρώπινα, τῆ θεσ-
 μῆ ἀπαξ κραπίσαντος, τῆ τῆ ἀσαφεία συειλημῆμα ἔξέ-
 μνυθαι γέλωαι διαγορδόντος. Ὡς τῷ ἀτοπίαν ἐκκλίνον-
 τας

τας ὅτι τὴν πρωτίστου ἐκείνου ἀρχὴν αἰτέον· ἢ ἀνάγκη, τῆ περιφερῆς οἰκουμενίας τὸν κύκλον μὴ ἢ τὸ μὴ περιφε-
 ρῆς, ἢ τεύθυραμμον προσεῖναι ὑπολαμβάνειν αὐτῶ, ἵνα
 μὴ ταυτὸν ἅμα ἢ ἢ μὴ ἢ. Καὶ τότε τετραπλόρον ἀπει-
 ναι λέγειν τῆ βιγώνη, ἵνα μὴ εἰς ταυτὸ συνεκβιαθῆ τὸ
 εἶναι, ἢ μὴ εἶναι καὶ τὸ αὐτὸ τετραπλόρον. Ὅτι μὲν ἐν
 πᾶσαν ἀποφανσιν, ἢ δὴ καὶ τὴν τῆ Νεωτέρη, ὅτι τῆς τῆ
 Ἀριστοτέλης ἀρχῆς ἀποδεικνύειν εἶναι, ἄλλοι οἶμαι φανερὰν
 ἐκ τῶν εἰρημικών.

Περὶ λόγου τῆ εἰς παιδῶ ἀποχρῶντος.

Δ. λζ'. Ταῖς δὲ καὶ τὴν γνώσιν θεωρηματικαῖς ἀποφαντι-
 καῖς ἀρχαῖς πρῶτα αὐτῶ εἶη, ἢ τὴν τῆ λόγου, ἢ φασί, τῆ
 ἀποχρῶντος, συγκαταλέξαι. Ἔστι δὲ λόγος ἀποχρῶν εἰρη-
 μένος, δι' ἃ τὸ ἀπλῶς εἶναι τί, ἢ τοιόνδε εἶναι εἰσβάλλο-
 μη. Ἐπιστάμμοι γὰρ ὅσον ἀπόχρη εἰδότας, ὁμολογήσαι
 τινὸς τὴν ἐν τοῖς εἶναι ὑπαρξίν, ἢ τὸ τί ἡ εἶναι, ἢ ἄλ-
 λω ἡτίνα ἐν μεταβολῇ ὅπως συμβαίνουσαν αὐτῶ, ἢ χέσιν
 παρεπομένῃ, ἐντεῦθεν εἰς συγκατάθεσιν ἐναγόμεθα τῶ
 τοῖα δὲ λόγῳ παιδόμενοι· ὅς κατ' αὐτὰ διοριζόμενος πῆ
 μὲν ὑπάρξεως ἠκαστέ, πῆ δ' ἐσίας, πῆ δὲ ἕσπης ποίας
 τινος, πῆ δ' ἀναφορᾶς τε καὶ χέσεως. Διέλοι δ' αὐτῶ τὸν ἐν
 τοῖς εἶναι τῆ καὶ τὸν νῦν, ὡς ἔ μικρὰν διαφορὰν πρὸς ἀλλή-
 λας ἐχόντων, τῆ μὲν, εἰς τι τῶν αἰτίων, οἷς τὸ ὄν εἶναι
 (Δ. ιγ.) ἀναγομένη, τῆ δὲ, εἰς τι τῶν οἷς γινώσκειται.
 (Δ. Αὐτ.) καὶ ἐδ' εἰς ταυτὸν αἰετὶ συμπίπτων, ὅσον ἐντυχεῖν
 θατέρῳ τὰ πολλὰ πρὸς θατέρον. Οὐ γὰρ ὅτι πρὸς ἐκ τῆ
 δι, καμὲ εἰδέναι, ἄλλοι ἔχει. Τῶν γὰρ πλείονων λανθά-
 νει τὰ αἷτια. Οὐδὲ μὲν ἐν, εἰ ἐκ τῆ δὲ τὸ δε εἰσβάλλοιμι,
 ἢδη καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔπος ἔχει τὰ πράγματα. Ἄλλ' ἐξηπά-
 τμαι τυχόν, καὶ μὴ, τὰ πολλὰ μὲν τοῖ συνείκασα ἐκ
 τῶν ὑτέρων τὰ πρότερα, καὶ ἐκ τῶν αἰτιατῶν ὅτι τὴν γνώ-
 σιν τῶν αἰτίων ἀνέδραμον, ὄν δὴ ἕσπον τῆς λόγου ἀντί-
 στροφα-βαίνειν ἀλλήλοισι ῥάδιον συμπίδειν ὅπως ἴσαστας. Πρὸς
 μὲν γὰρ τὸ εἶναι, τῶ β, τὸ α ἀπέχθησε, τῶναυτίον δὲ
 πολ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΜΕΡΕ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΡΩΤΗΣ

πολλάκις φερόμεναι τῷ α δέναι τὸ β εἶναι. Καὶ οὐκ
 κριτέον ἄρα ἐκάτερον. Καὶ μηδὲν μὲν εἶναι ὁμολογητέον
 καθ' ἑαυτὸ ὅλως, ἀλλ' ὅτι λόγος τῷ ἀποχρῶντος, ὃν ἢτοι ἐν
 ἑαυτῷ ἔχει, ἢ ἐν ἄλλῳ. Πλείστα δὲ ὑφισταῖται δοτέον, ὧν
 ἡμῖν ὁ πρὸς τὸ εἶναι ἀποχρῶν λόγος ἠγνέσθη. Μηδὲν τε
 ἡμῖν γινώσκεται νομιστέον δίχα λόγος τινός, τῷ ὅπως
 εἰς γνῶσιν ἡμᾶς τῷ ποιῆται ἐνάγοντος. Τῷ μὲν ἐν ἀποχρῶν-
 τι τέτοιον λόγον, ἔχει ὅσον ἰσὺ ἀποχρῶν, ἀπειροκάλως δὲ
 πάντη, οἱ ἐκ τῆς Γερμανῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσοφήσαντες (1)
 κατεργήσαντο, δόξαντες καινόντι τῷτο εἰσενεγκεῖν εἰς Φιλο-
 σοφίαν, τὸ παλαιότατον, καὶ ἐνδίκως ἔτω τὸν ἔλεγχον ὑπο-
 στήτες, τῷ μὴ ἐπιμελῆς αὐτοῖς ἄρα γινέσθαι τοῖς Ἀριστοτέ-
 λους πολλαχῶς, καὶ Πλάτωνος ἐν Τιμαίῳ, καὶ τῶν ἄλλων ἀρ-
 χαιοτέρων, ὅσον ἐχθρῶ ἐγκύψαι συγγραμμάσιν. (2)

Θεώρημα ς'.

Σ. λή. „ **Τ**ὸ μὴ ὄν ἐκ αὐτῶ περιέχει λόγον ἀποχρῶντα
 „ τῷ εἶναι τί, ἢ ἄλλῳ πως εἶναι.
 Τὸ γὰρ περιέχον ἐστίν. (Σ. κή.) Εἶναι δὲ τὸ μὴ ὄν
 ἀδιώατον. (Σ. λ'. κτ.) Ἄρα. Ο. Ε. Δ.

Θεώρημα ζ'.

Σ. λθ'. „ **Ο**ὐδὲν αὐτῶ γινέσθαι ἀλλ' ὅτι λόγος τῷ ἀποχρῶντος.
 Φέρε γὰρ ἔστω τί γινόμενον μὲν, εἰς μηδὲν δὲ ὅλως τὸν
 ἀποχρῶντα λόγον τῷ αὐτῶ γίνεσθαι ἀναφέρον. Τέτις γὰρ τὸ
 μὴ ὄν περιέχει τὸν ἀποχρῶντα λόγον (εἰς ὑποθ.) τῷ εἶ-
 ναι. Ἄλλ' ἐκ αὐτοῦ. (Σ. ἀνωτ.) Ἄρα. Ο. Ε. Δ.

Θεώ-

(1) Λεϊβνίτιος, Οὐόλφιος, καὶ ἄλλοι.
 (2) Ὁρκ Γουέλνσ. Ὁρ. μθ'.

Θεώρημα Η΄.

§. μ΄. „ **Τ**ὸ μὴ ὄν ἀπλῶς, ὡς ἐνδέχεται νῦν προσλη-
 „ φθῆναι, ἐκ αὐτοῦ εἶναι λόγος ἀποχρῶν τῷ γινώσκειν αὐτὸ
 „ ὄντων.

Τὸ γὰρ μὴ ὄν ἔτι προσληφθῆναι ἀπόφασιν τῷ ὄντος ἐκ-
 φαίνει (ἐξ ὑποθ.). Καὶ εἰς θέσιν ἄρα ὄντος ἐδαμῶς
 ἐνάγει. (§. λ΄. κτ΄.) Ἀλλ. ὁ λόγος ὁ ἀποχρῶν τῷ γινώ-
 σκεσθαι, εἰς τὸ καὶ γινῶσιν τιθεσθαι τί ἡμᾶς ἐνάγει.
 (§. λζ΄.). Ἄρα κτ. Ο. Ε. Δ.

Θεώρημα Θ΄.

§. μα. „ **Τ**ὸ μὴ ὄν κατὰ τι ἀποχρήσειέ ποτε, ὄντος τῷ
 „ κατὰ τι, γινῶσιν ἡμῖν μνησθῆναι.

Ἐπὶ γὰρ τῷ ἀμέσως ἀντικειμένῳ, ἐφ' οἷς πᾶσα ἀνάγ-
 κη προσεῖναι θάτερον, ἢ θάτερον ἀπόφασιν παρεισάγει τὸ
 ἕτερον. Οὐ δὲ γὰρ ἐδ' ἅμα ταῦτα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ
 αὐτῷ. (§. λδ.) ἐδὲ μηδέτερον (ἐξ ὑποθ.), ἐδὲ μετὰ
 ταῦτα. Ἄρα κτ.

Θεώρημα Ι΄.

§. μβ. „ **Ο** μὴ ἀποχρῶν λόγος τῷ εἶναι τί, ἢτοι ἐν
 „ αὐτῷ εἶναι, ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ. Οἱ δὲ τῷ γινώσκειν αὐτὸ ἐν
 „ αὐτῷ, ἢ γινώσκειται.

Οἱ τῷ εἶναι τί ἀποχρῶν πείσαι λόγος, εἷς τι τῷ αἰτίων
 ἀνάγεται ἐξ ὧν αὐτῷ. (§. λζ.) Τῶν δὲ αἰτίων τὰ μὴ
 ἐν αὐτῷ εἰσὶ τῷ ἐξ αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐκτὸς αὐτοῦ. (§. ιβ. ιγ.)
 Ἄρα τὸ Α΄.

Ὁ δὲ τῷ γινώσκειν γινῶσις τις εἶναι ἡγεμῶν, ἐξ ἧς
 γινῶσιν τινὰ ἐπομῶν εἰσβάλλουσα. (§. λζ.) Ἀεὶ δὲ
 αὐτῷ

αὐτὴ ἐν ἐκείνῃ κατά τινα λόγον θεωρητικῆς γνωστικῆς ἐμπε-
ριέχεται. (1) Ἄρα καὶ τὸ β'.

Θεώρημα ΙΑ'.

§. μ γ'. ἢ **Τ**ὸ ἐν ᾧ ἔχει τὸν ἀποχρῶντα λόγον τῷ εἶ-
" ναι, καὶ προσληφθέν, τὸν καὶ τῷ γνώσιν ἀποχρῶντα
" λόγον περιέχει πάντως, τῆλ' ἄριστον συγκεκριμένως.
Τὸ εἰς γνώσιν τινὸς ἡμᾶς ἐνάγον, τίτε τὸν καὶ τὸ γνώ-
σκεσθαι ἀποχρῶντα λόγον περιέχει πάντως. (§. λ ζ'.)
Ἐνάγει δὲ τὸ νοηθέν, εἰς γνώσιν τῷ ἐν ᾧ ἔχει τὸν ἀπο-
χρῶντα λόγον τῷ εἶναι, τῆλ' ἄριστον συγκεκριμένως. Οὐδὲν
ἂν αὖ γήοιτο αὐτὸ λόγου τῷ ἀποχρῶντος. (§. λ θ'.) Ἄρα κτ.

Σχόλιον.

§. μ δ'. **Τ**ίτε δὴ τῷ θεωρήματι, ταῖς ἐκ τῆς ὑστέρων
ἀποδείξεσι, ταῖς ἐκ τῷ ὅτι λεγουμένως (2) ἡ θεωρία πί-
σις οφείλεται. Καὶ γὰρ καὶ τὰ αἰτιατὰ πράγματι ὄντα,
αἰτία τῇ νοήσει καθίσταται, καὶ ἀνάπαλιν.

Θεώρημα ΙΒ'.

§. μ ε'. ἢ **Τ**ὸ ἀδυνατεῖ, ὁ πρὸς τὸ εἶναι ἀποχρῶν λόγος
" ἐν μηδενί.
Ἀπέχρησε γὰρ, εἴπερ, τὸ μὲν ἀδυνατεῖν τὸ εἶναι, τὸ
δὲ λαβεῖν. (§. λ ζ'.) Καὶ ἡ αὖ ἄρα τὸ αὐτὸ ἅμα καὶ
δυνατὸν εἶναι τὸ ἀκόλαστον, καὶ μὴ, εἶναι τὴν ὑπόθεσιν. Ἄλλ'
ἐκ ἑσιν. (§. λ. κτ'.) Ἄρα.

Σχό-

(1) Λογικ. (2) Λογικ.

Σχόλιον.

§. μς'. Ως παύ ορθως ἔχει τὸ εἰρημνόν (1) ὡς εἰμὲν ἐκ δοθέντος, ἢ ληφθέντος, ἢ ὁποιασὺν ὑποθέσεως, ορθως τε καὶ ἀναγκαίως ἐχέσῃ τῇ ἀκολουθίᾳ τὰ ὑπ' ἀλλήλων ἀναίρεμνα ἔπῃται, τὸ δοθέν, ἢ ληφθέν, ἢ ἡ ὁποιαδηποτὲν ὑπόθεσις, ἀδυνατως ἔξει. Καὶ ἀνάπαλιν δέ, δοθέν, ἢ ληφθέν, ἢ ὁποιασὺν ὑποθέσῃ, ἐδόλως ἐν τοῖς ἀδυνατοῖς πεκτέον, εἰμὴ πρὶν φθάσῃ δειχθῆναι τὰ ἐντεῦθεν ἐπόμενα, ὑπ' ἀλλήλων ἀναξέπεσθαι. (2) Ἐνθεν τοι καὶ τῷ Ἀριστοτέλει (3) τὴν ἐν χρόνῳ τῶ κόσμῳ ὑπὸ τῷ κρείττονος πρὸ ἀγωγῆς τῆς ἀδυνατων εἶναι ὑπολαμβάνοντι ἀποδεικτέον αὐτὸ εἶη τὴν ἐντεῦθεν ἐπομνήν. ἀντίφασιν. Ἡμῖν δὲ τὴν ἀνάγκη ἐν τοῖς δυνατοῖς πεκτέον τὸ πρᾶγμα, ἕως ἔτις τῆς τοῖς ἐκείνους δεισιδαιμόνους σοιχάντων δόγμασιν, ἐμφανὲς σήσῃ τὸ ἐκ τῆς ὀψιμότητος ἀτοπον.

Θεώρημα ΙΓ'.

§. μζ'. Ὅσον αὐτὸ ἀποχρῶν λόγος ἐν τίνι κεῖται :
 „ φανερόν ἢ, ἐκεῖνο καὶ δυνατόν.
 „ Εἰ γὰρ ἀδύνατον, τὸ τοιαῦτα ὁ ἀποχρῶν λόγος ἐν μηδενί. (§. μέ.) Ἄρα δὲ καὶ φανερόν (ἕξ ὑπ.) ὅτι ἐν τίνι. Ἄλλ' ἐκ ἔστιν. (§. λ. κξ.) Ἄρα κτ.

Σχόλιον.

§. μή. Ὅσον αὐτὸ ἄρα ὑποθεῖν τίνι δήποτε λόγῳ ἔχοι αὐτὸ εἰς πέρας ἀχθῆναι, δυνατόν πάντως τὸ πρὸς ἑὸν λόγος

(1) Ἄριστ. Γενεώσ. Μεταφ. μέρ. α'. Κεφ. α'. Τερ. Δ'.
 (2) Αὐτ. ποστ. ε'. (3) Ἐν τοῖς πρὸ ἐραῖς.
 Metaf. Tom. I. C

γος ἐστίν, ἀναδείξει (1). „ Οὕτω γάρτοι καὶ Ἀρχιμήδης,
 „ Ἰέρωνι τῷ βασιλεῖ συγγράμειτε ὄντι καὶ φίλῳ, ἔγραψεν ὡς
 „ τῇ δοθείσῃ δυνάμει, τὸ δοθὲν βάρος κινήσαι δυνατὸν
 „ ἐστίν· καὶ νεανιδυσάμμος (ὡς φασὶ) ῥώμῃ τῆς ἀποδεί-
 „ ξεως, (καθ' ἣν ἀμέλει τὸν λόγον ὑπετίθειτο, ὅπερ αὖ
 „ ἔξειν εἰς πέρας αὐτῆς ἀχθῆναι τὸ προβαλλόμενον) εἶ-
 „ πον, ὡς εἰ γινῶ εἶχον ἑτέρων, ἐκίνησον αὖ ταύτῳ μετα-
 „ βας εἰς ἐκείνῳ. (2) Προσεκτεῖον ἀλλ' ἐν μὴ πλέον ἢ
 „ δυνατὸν, τὸ ἕτως ἀποδειχθὲν ἠγεῖσθαι, οἶεσθαι δὲ καὶ ἄλ-
 „ λων ἔτι λόγων προσδεῖν εἰς κατασκευῆν τῶ αὐτῷ ὑπάρ-
 „ χειν. Πολύ γάρ τι ἕφαίρει τὸ εἶναι τῶ δυνάσθαι. Διὸ καὶ
 „ ὁ μηχανικός, ἐπεὶ γῆς ἔξω μὴ εἶχε πᾶ 5ῆ, εὐδὲ ἐκίνησε.
 „ Δὸς γάρ πᾶ 5ῶ, καὶ τῷ γινῶ κινήσω.

Θεώρημα ΙΔ'.

δ. μ. δ'. „ **Α**ποχῶνται λόγον, καὶ μὴ, τὸν αὐτὸν τῶ αὐ-
 „ τῶ, εἰς τὸ εἶναι, καὶ τὸ γινώσκεισθαι, εἶρεῖν δυνατὸν.
 „ Ταῖς πολλὰ γὰρ ὁ αὐτὸς λόγος παρείσῃσι μόντι δυνα-
 „ τόν. (δ. μ. ζ'.) Καὶ τῶ τ' ἡ τὸ α'.

Οὐμῶ δὲ καὶ ἐνεργείᾳ ὑφεσός. (δ. μ. η'.) καὶ τῶ τὸ
 δαΐτερον.

Καὶ λόγος δὲ τις μέχει τινὸς ἀπέχρησε πείσαι. (3) Ο.
 Η. τὸ γ'.

Οὐμῶ δὲ καὶ τέλειον εἰς συγκατάθεσιν τὸν νῦν ἐκβιάσασ-
 θαι. (4) Ο. Η. τὸ δ'.

Περὶ τῶ ἐν Ἀποδείξεσι Ἀρχικωτάτων.

δ. ν'. **Ο**τι μὴ ἐν καὶ ὑποδείξεις ὑποδείξεων ἄλλαι ἄλ-
 λων, εἰσὶν ἀρχικώτεραι, καὶ ἀνωτέρω (δ. ι. ζ'.) ὑπὸνιξά-
 με-

(1) Γενεώσ. εὐδα ἀνατ. Πρωτ. 5'.

(2) Ὁρα Ἀλέξανδρ. εἰς βίον Μαρκέλλου. (3) Λογικ. (4) Λογικ.

μεθα. Ἀρχικὰς ἔν σὺν Ἀριστοτέλει (1) φαυλῶ, τὰς στοιχειώδεις, καὶ ὧν αἱ προκειμένα ὑποθέσεις εἰσὶ, ταυτὸν εἰπεῖν, προτάσεις ἐποπτικά τε καὶ ἀξιωματικά, (δ. κγ.) Αἱ δὲ τοιαῦται ἀποδείξεις καὶ πρώται. „ Πρώται δὲ καθὸ „ καὶ ἐν πλείοσιν ἀποδείξεσιν ἐνυπάρχουσαι. Εἰσὶ δὲ πλεῖστοι συλλογισμοὶ οἱ πρώτοι ἐκ τῶν ἑξῶν δι' εὐδὸς μέσων. „ Οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἔχοντες. (2) Πρώτοι μὲν συμπτώσεις, ἔχοντες δὲ ἀναλύσεις. Οἷον εἰ δέοι τὸ ἕξωγον ἀποδείξαι τὸ τετραγώνον ἀπλῆστερον εἶναι, ἔξω δυοῖν συλλογισμῶν τῶν δευτέρων περὶ αὐτοῦ, ὧν ὁ μὲν ἀ. ἐκ προκειμένων τῶ μὲν ἀξιώματος, τῶ δὲ ὁρισμῶ, καὶ ἔξω τῶτο ἀναποδείκτων, ἔσται ὁδὸς. Τὸ ἐκ ἑξῶν ἀπλῆστερον τῶ ἐκ τεσσάρων· τὸ δὲ τετραγώνον ἐκ τριῶν, τὸ ἄρα τετραγώνον ἀπλῆστερον τῶ ἐκ τεσσάρων. Ὁ δὲ β. ἔξ ὁρισμῶ καὶ τῶ συμπερασματικῆς τῆς ἀ. καὶ ἤδη ὑποτιθέμενον, ἔσται. Τὸ ἐκ τεσσάρων τετραγώνον. Τὸ τετραγώνον ἀπλῆστερον τῶ ἐκ τεσσάρων. Τὸ ἄρα ἕξωγον ἀπλῆστερον τῶ τετραγώνου. Ὡς εἶγε τῶτον ἀ. σκοπήσας, καὶ τῶν ἐλάσσονα ἔξ ὁρισμῶν ἔσται, ἔπε ὅλως ὑπόθεσιν, κρατυλάει ἐπιχειρήσας, ἐπ' ἐκεῖνον τῆως ἐπιανελεύσῃ τὴν δι' αὐτοπίσων, ὁρισμῶ λέγων καὶ ἀξιώματος ὑποσυνάπτοντα καὶ ταύτῳ, καὶ πέρασ σοι ἔξει ἐπὶ τῶ στοιχειώδους ἐκείνου τὰ τῆς ἀναλύσεως. Ὅν ἐδὲ ἔργον ὅλως ἐδὲν, ἐκ ἑξῶν ὄραν δι' εὐδὸς μέσων συγκείμενον ἐπιγινῶναι, τὰ μὴ ἐπιδοτῆ δειξέως ὑποτιθέμενον, καὶν τῶ τῶ β. διαφέροντα τῶ τῶν ἐλάσσονα φέροντος μὴ αὐτόπισον, ἀλλὰ ἔξω μέσων β. τῶ ἐν τῶ πρώτῳ συλλογισμῶ χώρῳ ἔχοντος ἀπεδεικνυμένου. Καὶ ταῦτα μὲν ἔγωγε ἔχει. Ἀπορήσαι δὲ ἀξίον οἶμαι, εἴ τις ἐξὶ συλλογισμῶ τῶ πάντων ἀρχικώτατος, οἷα δὴ καὶ ἀτόφανσις φέρεται τις ἔσα πρώτης, (δ. λ.) καὶ ἐννοια, (δ. κ.) τῶτο γὰρ ὑπολαβεῖν ἔδοκεῖ. Ἔοικε δὲ τὰς ἐξ ὑπόθεσεως ἀπάσας ὁμοταγεῖς εἶναι, ὅτι πρὸς τῶ αὐτῶ τὰς προκειμένας ἀρχὴν ἀμέσως ἀνάγκασιν. Οἷον τῶ ἀ. τῶ ἐπαχθέντων συλλογισμῶν ἢ ἀ. καὶ ἢ ἑξῶτα, αὐτόθεν πορίζονται

(1) Μεταφ. Δ'. (2) Μεταφ. Δ'.

ται τὰ τῆς πίσεως. Εἰ γὰρ μὴ ἀπλῆστερον, καὶ ἀπλῆστερον ὅτι ἐκ βίων πρὸς τέτταρα. Καὶ εἰμὴ τὸ βίγωνον ἐκ βίων, καὶ ἐκ βίων ἅμα ὅτι καὶ τείγωνον. Καὶ ὅτι τῶ ἄλλων ἀποδείξεων ὡσαύτως, ὅσαι εἰς αὐτοπίστων συγκροτέμεναι πρῶται εἰσὶ, καὶ προτέρας ἄλλας αὐτῶ ἐκ ἔχουσι. Τὰ γὰρ πρῶτα πρῶτον εἰδύ. Εἰ δέ τω δόξειε πρῶτισον καὶ ἀρχικώτατον συλλογισμόν, τὸν πρῶτως ἡμῖν ἐπιβάλλοντα εἰρηπείν, καὶ ἔ μάλιστα ἡμῖν διαφέρει τὸ συναγόμενον, εἰς αὐτῶ πρῶταίων ἀμφισβητήσεις εἰκότως τῶ τῶ Καρπεία ἐκείνῳ, δι' ἔ πρῶτισίω τινὰ ἀποδείξιν εἰρεῖν διασκοπῶν, ἢ πρὸ αὐτῶ ἔξω ἐνδοιασμῶ τῶ συνέχοντος αὐτὸν ἄριτο, τῶ ἰδίῳ συλλογῆς πρῶτως κατασκευάζων ὑπαρξίω αὐτὸς τῶ αὐτῶ, καρπὸν τῆς γινομμένης αὐτῶ μελέτης, τὸ ἐπισημόνως, ὅτι ἐστὶν εἰδύαι ἀπνευγνάμενος. Ὁ γὰρ νοῶν (εἰσέβηλ- λεν ἐκεῖνος) ἐστὶν. Εἰ καὶ διαφυγεῖν τῶ ἀντίφασιν; Ἄλλ' αὐτὸς ἦδη νοῶ. Ἄρα εἰμί. Cogito. Ergo sum.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Ἀρχῶν Γενέσεως ἔ Σωφείσεως,
ἦτοι
περὶ Αἰτίων.

δ. νά. **Αἰτία**, τὰ ἀπὸ τῶ, ἄς φθάσωτες καπλέξαμεν (δ. ιβ'. ιγ'), ἀρχῶν ἀφοριζόμενα, ἀειθμεῖται τὰ θρυλλέμενα τέτταρα. Τὸ ποιητικόν, τὸ τελικόν, τὸ ὑλικόν, τὸ εἰδικόν. Ὡν τὰ μὲν δύο ἐκτὸς εἰσὶ τῶ αἰτιατῶ, τὰ δὲ ἐν αὐτῶ ἐνυπάρχοντα. Καὶ ποιητικόν μὲν ὑφ' ἔ τελικόν δὲ ἔ ἐνεκα, ἢ δι' ὅ ὑλικόν δὲ εἰς ἔ εἰδικόν δὲ καθ' ὅ,τι τὸ εἶναι ἔχει λαβόν, ὡς ἢ ἔξωθεν σοφία, τῆ περὶ τὰς συλλαβὰς τεχνολογία (1) ταῦτα διέκρινεν. Ἄλλὰ φιλοσοφῶν βελομύνας, τῆ δοκιμαθείση, τοῖς ἀρχαίοις τῶ ὀνομάτων
καί-

(1) Βασίλ. περὶ Πλάμ. Κιφ. γ'.